

Myndighet eller organisation	Del	Bestämmelse	Synpunkt	Kommentar	Åtgärd
Svenska Jägareförbundet		7	Här anges att "vid eftersök får de åtgärder vidtas som behövs...". Detta är delvis felaktigt som framgår av vårt remissvar den 29 april 2021. Begreppet "får" kan endast användas när det gäller Polismyndighetens möjligheter att bedriva eftersök på vilt som varit inblandat i en sammanstötning med ett motorfordon eller spårbundet 1 fordon.	Synpunkt beaktad. Förtydligat.	Åtgärd.
Svenska Jägareförbundet		7	Här används begreppet "vapentillbehör" som inte definieras. Förbundet kan därför inte uttala sig om förslaget, men ställer sig frågande till vad som i övrigt i kapitlet ska anses utgöra 2 sådana vapentillbehör som omfattas av förslaget?	Finns reglerat i 1 kap. 5 § av föreskriften.	Ingen åtgärd.
Länsstyrelsen Norrbotten		7	Om det ska vara samma villkor för eftersöksjägare vid både trafikolycka som vid ordinarie jakt kan utvecklingen av tillgängliga bildförstärkande/mörkersikten/laser innebära ökad förekomst överlag. En sådan utveckling kan, i värsta fall, innebära att det blir svårare att få (grova)jaktbrott beivrade då den som är anklagad lättare kan påtala att man har tillgång till denna utrustning för att klara av eftersök vid ordinarie jakt. Det behöver förtydligas att det är de som har eftersöktuppdrag av Polisen som har rätt att använda samma 3 utrustning vid eftersök under ordinarie jakt.		Ingen åtgärd.
Svenska Jägareförbundet		7	Det är tillåtet med ficklampa och annan liknande lampa (t.ex. pannlampa) vid vissa jaktformer efter vissa arter enligt 14 § jaktförordningen. Detta bör framgå av paragrafen (i vart fall upplysningsvis) och att den nu föreslagna texten är ett tillägg till dessa bestämmelser. Dessutom måste det tydliggöras att även pannlampa, ficklampa o.dyl. får användas vid eftersök på alla arter eftersom det ju enligt nämnda paragraf i 3 jaktförordningen anses som ett jaktmedel.	Synpunkt beaktad. Förtydligat.	Åtgärd.
Polismyndigheten		7	Vid eftersök tillåts användning av kulgevär och kombinationsgevär (7 kap.4§) bör oavsett kulpatronens 4 klasstillhörighet tilläggas.	Omhändertaget.	Ingen åtgärd.
Länsstyrelsen Norrbotten		7	Länsstyrelsen delar Naturvårdsverkets bedömning att det finns behov av tydliggörande bestämmelser avseende vilka vapen som får användas vid eftersök. Bestämmelserna bör, liksom Naturvårdsverket anger, inte vara för detaljerade utan möjliggöra att avsteg får göras från de jaktmedel, vapentillbehör och ammunition som annars får användas vid jakt beroende på de situationer som kan uppstå vid ett eftersök. Därför anser länsstyrelsen att det även bör framgå att avsteg från bestämmer om begränsningar av 4 magasin kapacitet får göras om det är motiverat.	Jaktförordningens bilaga 5 hindrar Naturvårdsverkets möjlighet. Dock planerar Naturvårdsverket att hemställa om detta till regeringen.	Ingen åtgärd.

Svenska Jägareförbundet	7	<p>I denna paragraf anges när kulgevär och kombinationsgevär får användas vid eftersök. Kombinationsgevär återfinns även i nästkommande paragraf om hagelgevär. Förbundet utgår från att Naturvårdverket därför i denna paragraf menar att kulpipan/piporna i ett kombinationsgevär får användas för eftersök enligt denna paragraf. Detta bör framgå av texten</p>	4 alternativt skrivs en separat paragraf om kombinationsvapen. Patronstyp tydliggör vilken pipa som avses.	Ingen åtgärd.
Djurskyddet Sverige	7	5 för.	Omhändertaget.	Ingen åtgärd.
Jägarnas riksförbund	7	<p>Vid eftersök får hagelgevär eller kombinationsgevär användas med 1. slugpatron, eller 2. hagelpatron på alla arter om det behövs för att förkorta viltets lidande eller för att människor och egendom inte ska utsättas för fara. JRF anser att begränsningar vad gäller hagelstorlek inte bör finnas vid eftersök och att den föreslagna gränsen om 8 millimeter begränsar jägarna från att använda den ammunition som kan vara mest lämplig. Någon särskild begränsning gällande</p>	5 hagelstorlek behövs följaktligen inte. Konsekvensutredning utvecklad. Naturvårdsverket ser risker med glesa hagelsvärmar som grövre hagel än 8 mm ger.	Ingen åtgärd.
Svenskt forum för jakt, skytte och v	7	<p>Men man måste ta i beaktan att det aldrig funnits några krav på att det ska finnas någon form av riktmedel på ett enkelpipigt slätborrat vapen om de ska användas med en massiv projektil. 3 I princip är den jaktliga funktionaliteten och precisionen hos ett slätborrat hagelvapen laddat med en massiv kula ungefär som en musköt, - om inte vapnet kan förses med en spiralräfflad s.k. "Sluggpipa" eller är paradoxborrat, vilket innebär att några centimeter av pipans mynning har snedställda räfflor som tvingar projektilen att rotera och därmed bli mer gyroskopiskt stabil. Oavsett vapentyp är det rimligt att föreskriva att vapen i vanliga hagelkalibrar som avses att användas med solitära projektiler, som ett lägsta krav, ska vara försedda med en enkel och ändamålsenlig form av öppna riktmedel lämpade för snabba skott mot rörliga mål på korta avstånd. Framgångsrikt instinktivt skytte med solitära projektiler kan man självfallet lära sig. Men det kräver mycket träning och en viss fallenhet. Exempelvis ett ringsikte och en visirlängd på 20-30 cm är lätt att använda och ökar träffsäkerheten drastiskt om man nu inte vill kosta på sig ett</p>	5 lämpligt rödpunktsikte . Andra remissinstanser ansåg krav på riktmedel begränsande för möjligheten att i stunden använda tillgängligt vapen.	Ingen åtgärd.

Risken för bestående skador på vapnet är betydande och alla stålhagel är mycket rikoschettbenägna då de träffar hårda ytor. Praktiska försök har visat att stålhagel US 6 - US 4 (2,75 respektive 3,25 millimeter), beroende på anslagsvinkel, utan vidare kan flyga upp till 120 meter. Trettiofem meter från islagsplatsen har de efter rikoschett ungefär dubbelt så stor penetrationsförmåga som motsvarande storlek av blyhagel. Det obehagliga i sammanhanget är att stålhagel i nämnd storlek som träffar hårda ytor i någorlunda rät vinkel sprider sig solfjäderformat i c:a 180 grader och ett antal hagel studsar regelmässigt tillbaka direkt mot skytten med en räckvidd från några få och upp till 70 meter från islagsplatsen. (Mikael Gustavsson, examensarbete 1995, Öster Malma Jaktvårdsskola) Vid skjutning med grova stålhagel, eller andra hagel hårdare än bly, på korta avstånd i stenbunden terräng kan grova rikoschetterande stålhagel genom sin betydande vikt och anslagsenergi utan vidare orsaka direkt livshotande skador både för skytten, andra närvarande personer och hundar eller med fatal verkan på personer och egendom som befinner sig flera hundratals meter därifrån. Föreningens uppfattning är att man i författningstexterna måste omhänderta alla de aspekter som kan bli aktuella vid ett eventuellt blyförbud som då kommer att kräva användning av alternativa material till hagel och projektiler som ofrånkomligen har helt andra säkerhetstekniska egenskaper

Svenskt forum för jakt, skytte och v	7	5 än konventionell blyammunition. Specialiserade eftersöksvapen anser man inte ska belasta		Ingen åtgärd.
Sveriges vapenägares förbund	7	5 vapengarderoben.		Ingen åtgärd.
Sveriges vapenägares förbund	7	5 Ta höjd för blyförbud i bestämmelserna.		Ingen åtgärd.
Sveriges vapenägares förbund	7	5 Enhandsvapen tillåtet under eftersök.	Synpunkt beaktad.	Åtgärd.
Sveriges vapenägares förbund	7	5 Pilbåge, armborts och luftvapen i bebyggda områden.		Ingen åtgärd.

I denna paragraf anges när hagelgevär och kombinationsgevär får användas vid eftersök. Kombinationsgevär återfinns även i föregående paragraf om kulgevär. Förbundet utgår från att Naturvårdverket därför i denna paragraf menar att hagelpipan/piporna i ett kombinationsgevär får användas för eftersök enligt denna paragraf. Detta bör framgå av texten alternativt skrivs en separat paragraf om kombinationsvapen.

	7		Patrontyp tydliggör vilken pipa som avses.	Ingen åtgärd.
Svenska Jägareförbundet	7	Förbundet anser vidare att punkten två om hagelstorlek bör lyda "hagelpatron laddad med hagel större än 4 mm". I annat fall skulle en eftersöksjägares möjligheter att effektivt avsluta ett vilts lidande kunna begränsas i onödan.	Naturvårdsverket anser det finns en gräns för när haglens grovlek ger för glesa hagelsvärmar.	Ingen åtgärd.

... tillåter att hund får användas vid avlivning av vilt om vapen eller ammunition inte kan användas. I konsekvensutredningen framgår att viltet fortfarande ska vara på benen, vilket är en otydlig skrivning och konsekvensutredningen ger ingen vidare klarhet i vad detta innebär. Det behöver framgå i vilka situationer detta ses som nödvändigt och vilka hundar som kan användas i ett så pass skarpt och farligt läge. För att släppa en hund på skadat vilt, i syfte att hunden ska avliva, så kallad avfångningshund, krävs att hunden är tränad för detta specifika ändamål och vet exakt vad som förväntas av den. Det ställer även höga krav på att hundföraren känner hunden och vet hur den fungerar i skarpa situationer. Därför är det av största vikt att detta utreds ordentligt och framkommer i föreskrifterna. Eftersök med lös hund kan även innebära att hunden ställer viltet och påkallar förarens uppmärksamhet eller går tillbaka till föraren som en "rapportör" eller hundar som tränats till "dödsställare." Skillnaderna på hundarna måste framgå i konsekvensutredningen. Det behöver även framgå i föreskrifterna att det är enormt stor skillnad på en bra tränad eftersökshund med en kunnig hundförare jämfört med en hund som vanligtvis är med på jakt, men inte vet hur den ska agera i ett eftersöksläge. Ur djurskyddssynpunkt för både hunden och viltet måste det därför skrivas tydligt att en hund som släpps för att avliva ett djur ska vara tränad till detta och det får inte finnas risk att hunden ger sig på annat vilt eller

6 spårar icke skadade djur.

Synpunkt beaktad. Lydelsen "på benen" är borttagen. Hur djurvälstånd för hunden och minskade risker för viltets lidande uppnås är utvecklad.

användning av lös hund vid eftersök av skadat vilt både vid trafikeftersök på uppdrag av polismyndigheten och vid jakteftersök som utförs av jakträttshavaren eller på uppdrag av denne. Under den så kallade hundförbudstiden får jakthundar som är lämpade för respektive jaktändamål användas av jakträttshavaren eller av en annan person med jakträttshavarens medgivande vid tillåten jakt och vid jakträning i enlighet med bestämmelserna i Jaktförordningens paragraf 16. Bestämmelserna i Jaktlagens 28 § anger att om vilt har skadats vid jakt, ska jägaren snarast vidta de åtgärder som behövs för att djuret ska kunna spåras upp och avlivas. Om älg, hjort eller rådjur har skadats vid jakt på ett jaktområde och tar sig in på ett annat jaktområde, ska jägaren se till att jakträttshavaren där eller markägaren snarast underrättas. Om jakträttshavaren eller markägaren endast kan nås med svårighet, får Polismyndigheten underrättas i stället. Nuvarande bestämmelser lämnar utrymme för tolkning om när det är tillåtet att släppa hund vid eftersök, vilket gäller både vid trafikeftersök på uppdrag av polismyndigheten och vid jakteftersök på viltarter som har lägre jakttid är den period då hund får användas enligt paragraf 16 i Jaktförordningen.

6 Även om eftersöket utförs vid tidpunkt då användning av lös

Det framgår av jaktlagen att man får och ska använda lös hund oavsett jakttid, om det krävs för att skadat vilt ska kunna avlivas.

Ingen åtgärd.

Jordbruksverket vill framföra att det för hunden inte får ske på ett sätt som strider mot djurskyddslagen. Djur ska enligt 2 kap. 1 § i djurskyddslagen (2018:1192) behandlas väl och skyddas mot onödigt lidande och de får inte heller enligt 2 kap. 9 § tillfogas skada eller överansträngas. Jordbruksverket ser att ett sådant användande av hunden för vissa viltslag inte kan anses vara förenligt med djurskyddsbestämmelserna. Vi ser också att det är nödvändigt att en hund som är avsedd att användas för sådant ändamål är väl lämpad och tränad för syftet. Detta så att tillvägagångssättet med avlivning genom användande av hunden faktiskt förkortar lidandet för det vilda djuret samt för att se till att hunden kan utföra detta arbete utan att utsättas för en förhöjd risk till onödigt lidande. I detta ser vi svårigheter med hur en sådan träning skulle kunna gå till och också vara förenlig med djurskyddslagstiftning och jaktlagstiftning. Det är viktigt att en hund som är tränad för att döda skadat vilt och används för det syftet är helt obenägen att ge sig på oskadat vilt samt 6 även andra djurslag, såsom t.ex. tamdjursarter.

Synpunkt beaktad. Förtydligat i konsekvensutredning hur hund lämpad för ändamålet borgar både för dess egen välfärd och minskat lidande för viltet.

Åtgärd.

SLU	7	<p>SLU är positivt till att det tydliggörs att hundar för avfångning enbart är tillåten som en sista utväg. ... Lämpligtvis bör det fastställas att hunden har rätt förutsättningar för detta. SLU föreslår därför följande tillägg i föreskriften: "... får lämplig hund användas för avlivning om det behövs för att förkorta 6 viltets lidande".</p>	Synpunkt beaktad.	Åtgärd.
Svenska Schweisshundklubben	7	<p>Svenska Schweisshundklubben anser att detta är en bra skrivning. Detta då vi anser att det är viktigt att lös hund ska kunna användas när det krävs för att få stopp på det skadade viltet. För många skador är det ej möjligt att utan den lösa hunden få stopp på det skadade viltet. Vi anser även att man ska minimera viltets lidande och när det är möjligt istället 6 avliva det så fort som möjligt med skjutvapen.</p>		Ingen åtgärd.
Jägarnas riksförbund	7	<p>Om det vid eftersök saknas möjlighet att avliva skadat vilt med de vapen eller den ammunition som är tillåten enligt 4 och 5 §§ och avlivning inte heller är möjlig att genomföra med stöd av 7 §, får hund användas för avlivning om det behövs för att förkorta viltets lidande eller för att människor och egendom inte ska utsättas för fara. JRF anser att orden "eller för att människor och egendom inte ska utsättas för fara" bör läggas till för att uppnå syftet och tydliggöra 6 paragrafens syfte.</p>	Synpunkt beaktad.	Åtgärd.
Svenska djurskyddsföreningen	7	<p>"Om det vid eftersök saknas möjlighet att avliva skadat vilt med de vapen eller den ammunition som är tillåten enligt 4 och 5 §§ och avlivning inte heller är möjlig att genomföra med stöd av 7 §, får hund användas för avlivning om det behövs för att förkorta viltets lidande." SDF anser att texten "får hund användas för avlivning" är ospecifik och ger alltför stort tolkningsutrymme. Att använda hund för avlivning ställer stora krav på både hundförare och hundens lämplighet, utbildning samt erfarenhet. Det kan finnas risk för att även hunden skadas om den inte är förberedd eller på annat sätt inte lämplig för uppgiften. Det finns också risk för att det skadade djuret utsätts för onödigt lidande om hunden inte är lämplig för uppgiften. Även om eftersöksjägaren i praktiken själv är medveten om hundens lämplighet, anser vi att det i föreskriften ska vara tydligt vilka krav som ställs i 6 dessa situationer.</p>	Synpunkt beaktad. Hur djurvälstånd för hunden samt minskad risk för vilts lidande uppnås är utvecklat i konsekvensutredningen.	Åtgärd.

ändringar i föreskrifter att konsultera experter på djurvälstånd och som i det här fallet presentera de som kan komma ifråga för ett alternativt sätt att se på "avlivning" när Naturvårdsverket föreslår att legalisera hundar som ytterligare en "metod" för dödande vid eftersök av skadade djur. Jaktkritikerna vill därför fokusera våra synpunkter på hundanvändning, främst för de skadade djurens skull men också för hundarnas egen skull. Vi vill härmed avråda från att införa att jakthundar ska legaliseras som "jaktmedel för avlivning" eftersom allmänheten och särskilt den majoritet som inte jagar, kan bli vittne eller få kunskap om att man tillåter jakthundar att döda skadade djur - vilket svårt kan skada förtroendet för svensk jakt. Digital kommunikation från allmänhet som allt mer vistas i naturen, som får kännedom eller blir ofrivilliga vittnen till detta kommer sannolikt att inverka negativt på jaktutövningen - i synnerhet när det föreslås användas efter ordinarie jakt. Att bevittna hur en hund dödar ett skadat djur, oberoende av ras eller sätt att döda, kommer att innebära att jägare förlorar i anseende. Eftersöksjägare är viktiga och ska inte behöva ta sådana sociala risker gentemot allmänheten. De situationer som kan uppstå i bebyggelse har alltid vittnen. Vad gäller avlivning av skadade djur är vi förvånade att man inte utvecklar den bedövningsteknik som används av forskare. Ett sätt att komma nära djuret i stället för att skicka en stressande hund. Då kan professionella eftersöksjägare istället ges en värdigare chans att avsluta djurets liv – om man konstaterar att så är

Föreskrifterna innebär ingen ändring i tolkningen av jaktlagen, som fortfarande syftar till att minimera skadat vilts lidande.

Jaktkritikerna

7

Ingen åtgärd.

Av 6 § i förslaget till föreskrifter framgår att "hund får användas för avlivning om det behövs för att förkorta viltets lidande". Det framgår inte om en släpphund får användas till exempel i kombination med en spårhund. Syftet med släpphunden är att så snabbt som möjligt få stopp på det skadade viltet om det reser från sårlegan och rusar i väg. Har jägaren inte möjlighet att avlossa ett säkert skott kan då släpphunden användas för att springa i kapp det skadade viltet och hålla fast det så att jägaren kan ta sig fram och avliva viltet. Detta kan i vissa situationer vara det mest effektiva och avgörande sättet att få stopp på ett skadat vilt och förkorta dess lidande, det vore inte bra om det inte ges möjlighet till detta genom de nya föreskrifterna. Föreskrifterna nämner inget kring eftersök och avlivning av fågel. Enligt 17 § jaktförordningen ska en apportrande eller markerande hund medföras vid jakt efter exempelvis änder. En and som skadas i samband med jakt kan hunden behöva spåra upp och sedan springa i kapp för att få tag i den så att jägaren/föraren kan avliva fågeln så snabbt som möjligt. Även i denna situation sker ett förföljande från hunden efter det skadade viltet men det är inte hunden som utför själva avlivningen.

Som angavs i vårt remissvar daterat den 29 april 2021 så används lösa eftersökshundar på olika sätt. Det kan vara så att hunden klarar av att springa ifatt och avliva djuret själv, men det är lika vanligt att hunden endast springer ifatt och håller fast viltet så att eftersöksjägaren kan avliva djuret med främst kniv. Naturligtvis används även exempelvis ställande hundar, på främst älg och annat större vilt då hunden varken har förmåga att själv avliva djuret eller ens hålla fast det. Detta kan ske på tider av året och tider på dygnet då användning av hund annars inte är tillåten. Det är viktigt att föreskriftsförslaget utformas så att detta är möjligt. Vidare anser förbundet att det även i denna paragraf bör framgå, liksom i övriga föreslagna paragrafer, att åtgärden kan vidtas "för att människor och egendom inte ska utsättas för fara". Någon begränsning av syftet med åtgärden bör inte införas, vilket annars skulle kunna begränsa avslutandet av ett eftersök på ett effektivt sätt.

Synpunkt beaktad. Upplysning om 17 § jaktförordningen samt förtydligat att hund lämpad för ändamålet får användas.

Åtgärd.

Synpunkt beaktad. Kompletteras med "för att människor och egendom inte ska utsättas för fara".

Åtgärd.

Länsstyrelsen Skåne

7

Svenska Jägareförbundet

7

Djurskyddet Sverige	7	<p>säger att jägaren får avliva vilt på annat sätt än med skjutvapen. Här är det viktigt att det framgår att det är som en absolut sista utväg och att varken viltet eller hunden som eventuellt används inte får utsättas för onödigt lidande. En missuppfattning som tyvärr fortfarande existerar är att nackstick kan fungera som metod för avfångning av exempelvis rådjur. Djurskyddet Sverige anser att det är mycket viktigt att det framgår i föreskrifterna att denna metod inte ska användas. Djurskyddsföreskrifterna för avlivning av djur, som gäller för tama djur tillåter inte nackstick, varken som bedövnings- eller avlivningsmetod. Det finns en stor risk att misslyckas med ett nackstick eftersom man måste skada själva hjärnstammen för att djuret inte endast skall bli förlamat. Vi anser att det inte ska lämnas utrymme för fri tolkning av vad som är lämpliga avfångningsmetoder, utan där kan Statens jordbruksverks föreskrifter och allmänna råd (SJVFS 2019:18) om slakt och annan avlivning av djur vara vägledande för vilka avlivningsmetoder som är acceptabla ur djurskyddsperspektiv även för vilda djur.</p> <p>Det omarbetade förslaget 7 § avhandlar situationer när avlivning sker på andra sätt för att förkorta viltets lidande, exempelvis med kniv, händerna eller andra sätt än med skjutvapen, En viktig punkt för SVA är att avlivningen då kan utföras på ett sätt som inte medför längre och därmed onödigt lidande jämfört med exempelvis korrekt placerat skott från skjutvapen.</p>	<p>Lämpliga avlivningsmetoder för vilt är väl kända bland sveriges eftersöksjägare, bland annat eftersom de ingår i jägarexamensutbildningen. Därtill kommer jägarorganisationerna i samråd med Polismyndigheten göra en översyn av sitt informationsmaterial gällande avlivningsmetoder för vilt.</p>	Ingen åtgärd.
Statens veterinärmedicinska anstalt	7	<p>Det är viktigt att det framgår, i såväl konsekvensutredning som i föreskrifterna, att den metod som används för att förkorta viltets lidande är det snabbast möjliga och inte utsätter viltet för onödigt lidande. SLU menar vidare att hur man, i undantagsfall, använder händerna behöver förtydligas,</p>	<p>Synpunkt beaktad. Förtydligat i föreskrift och konsekvensutredning.</p>	Åtgärd.
SLU	7	<p>7 ex. halsdislokation vid avlivning av fåglar vid eftersök.</p>	<p>Synpunkt beaktad.</p>	Åtgärd.

Svenska djurskyddsföreningen	7	<p>belägenhet att det inte kan ta sig från platsen får avlivning ske på andra sätt om det behövs för att förkorta viltets lidande eller för att människor och egendom inte ska utsättas för fara." Vad "andra sätt" innebär förklaras i Konsekvensutredningen Kapitel 7, 7 § så här: "kniv, händer eller på andra sätt som är lämpliga". Även här anser SDF att skrivelsen bör förtydligas. T.ex. är inte alla vilda djur lämpliga att avliva med händer (slag mot bakhuvud, halsdislokation etc.), det beror bl.a. på djurslag, storlek och vikt. Föreskriften bör ange vilka djurslag som, om inga andra metoder är lämpliga i den aktuella situationen, kan avlivas med händer och på vilket sätt. Här rekommenderar SDF att bestämmelserna i Djurskyddslagen samt Jordbruksverkets föreskrifter och allmänna råd om slakt och annan avlivning av djur är vägledande, trots att vilda djur inte omfattas av den lagstiftningen. Gällande avlivning med kniv ställer vi oss frågan om det innefattar nackstick. Nackstick är en åtgärd för att paralysera djuret innan det avlivas genom avblodning. Nacksticket innebär dock inte att djuret blir bedövat och är därför inte en godkänd metod för avlivning av djur som omfattas av Djurskyddslagen (Prop. 2017/18:147 sid. 159). SDF rekommenderar starkt att Djurskyddslagen är vägledande även här och anser att det bör förtydligas vad som är tillåtet vid eftersöksjakt. Vidare föreslår vi att meningen "... får avlivning ske på andra sätt..." i författningstexten kapitel 7, 7 § kompletteras med "som personen är förtrogen med". Om Naturvårdsverket med</p>	Konsekvensutredning utvecklad vad gäller avnämarnas kunskaper om lämpliga avlivningsmetoder. Därtill ska jägarorganisationerna i samråd med Polismyndigheten göra en översyn av sitt informationsmaterial gällande avlivningsmetoder för vilt.	Ingen åtgärd.
SLU	Förslag	<p>SLU stöder förslagen om att samma regler ska gälla oavsett hur viltet skadats. SLU anser dock att föreskriften bör gå ytterligare ett steg i samma riktning. En föreskrift om eftersök och avlivning bör vara så omfattande som möjligt, för att öka möjligheterna att minska skadade djurs lidande samt för att öka tydligheten. Den bör därmed omfatta all eftersöksverksamhet och avlivning som sker efter bemyndigande av Polisen, samt allt avlivande och eftersök som kan komma ifråga i samband med jakt. Därmed bör samma regler gälla om skadat vilt som bör avlivas enligt § 40c <i>påträffas</i> vid pågående jakt, oavsett hur skadan uppkommit. Det finns en omfattande praktisk erfarenhet hos landets eftersöksjägare av vilka metoder som fungerar. SLU stöder NV:s grundprincip att eftersöksjägarna ska kunna motivera avsteg från regler som ska gälla i normalfallet. Förbundet uppskattar den konstruktiva dialog som Naturvårdsverket fört med de remissinstanser som inledningsvis hade avvikande synpunkter kring föreslagna formuleringar och avgränsningar. Vi ser fram emot liknande arbetssätt i kommande processer.</p>	Naturvårdsverket delar uppfattningen att jaktförordningen behöver revideras i denna del och planerar därför hemställa till regeringen om detta.	Ingen åtgärd.
Sveriges jordägareförbund	Förslag			Ingen åtgärd.

Djurskyddet Sverige	Konsekvensutredning	<p>Däremot anser vi att konsekvensutredningen är alltför bristfälligt gjord och tyvärr otydlig. Den måste behandla välfärdsaspekten för både de vilda djuren och de hundar som används vid eftersöksjakt. Eftersom begreppet jaktmedel kan omfatta även hund som används för att spåra och i vissa fall, även döda vilt vill vi att det finns krav på att eftersökshunden ska vara utbildad för ändamålet och att även hundföraren ska ha utbildning, samt att det ska finnas krav på vilka hundar som får användas vid avlivning av olika viltslag, utifrån skydd för både viltet och hunden.</p>	<p>Synpunkt beaktad. Konsekvensutredning utvecklad. Mer krav på utbildning, än den som åläggs jägare i allmänhet och specifikt för eftersökjägare inom Nationella viltolycksrådet, ser inte Naturvårdsverket behov av.</p>	Åtgärd.
SLU	Konsekvensutredning	<p>I konsekvensutredningen saknas dock en beskrivning av de faktiska konsekvenserna för vilt och hund. För att underlätta för avnämare att förstå Naturvårdsverkets intention med sådan användning av hund, så är det även lämpligt att i konsekvensutredningen ge exempel på situationer då det anses rimligt, och mest fördelaktigt ur djurskyddssynpunkt, att hund används som jaktmedel. Att använda hund som jaktmedel vid eftersök utgör en betydande djurvälfrädrisk i jämförelse med ett välplacerat skott i de vitala delarna. Det bör därför förtydligas i konsekvensutredningen att hunden ska kunna avliva det skadade viltet snabbt och utan att utsätta viltet för onödigt lidande. ... Att viltet ska vara "på benen" är en otydlig formulering i konsekvensutredningen, och den behöver klargöras, även i föreskrifterna. Exempelvis: Hur bedömer en eftersöksjägare i olika situationer att ett vilt är på benen; är det när viltet 1) står upp, eller 2) flyktar från jaktekipaget, och när är det då berättigat att hunden släpps? Om jägaren hittar viltet i en sårlega, behöver hen vänta tills det rest sig helt och lämnar platsen eller kan hunden släppas redan då viltet är på väg att resa sig? SLU inser problematiken med att definiera jaktmedel för vilt som påträffas och bör avlivas enligt § 40c. Samtidigt anser vi att en föreskrift om eftersök och avlivning bör vara så heltäckande som möjligt, för att öka möjligheterna att minska skadade djurs lidande samt för att öka tydligheten. Se förslag under 4.1 ovan. Överväganden och slutsats i kapitel 3 samt konsekvensutredningen i kapitel 6 sammanfattar väl behov av förändringar i föreskriften samt dess nyttor och konsekvenser och ger därmed ett gott stöd till behovet av ändringarna i föreskriften.</p>	<p>Synpunkt beaktad. Konsekvensutredning utvecklad och lydelsen "på benen" borttagen ur föreskriften.</p>	Åtgärd.
Sveriges jordägareförbund	Konsekvensutredning			Ingen åtgärd.
Svenska djurskyddsföreningen	Konsekvensutredning	<p>I konsekvensutredningen Kapitel 7, 6 § står att hund endast får användas "då det skadade viltet fortfarande är på benen". Betyder det att djuret ska stå upp eller att det befinner sig i rörelse? Även här vore det önskvärt med ett förtydligande.</p>	<p>Synpunkt beaktad. Lydelsen "på benen" borttagen och förtydliganden gjorda.</p>	Åtgärd.

gälla oavsett om skadan har uppkommit vid jakt eller genom trafikolycka. Länsstyrelsen Skåne anser att, så långt det är möjligt, ska eftersök och avlivning genomföras med tillåtna och godkända jaktmedel. Men om en avlivning genomförs med medel som avviker från föreskrifterna ska utföraren inte bli ifrågasatt under förutsättning att djuret inte utsatts för onödigt lidande. Naturvårdsverkets ambition med föreskrifterna är att tydliggöra vilka avvägningar som motiverar avsteg från att använda godkända vapen och jaktmedel. Som Naturvårdsverket själva skriver i remissen kan många besvärliga situationer uppstå vid eftersök. Det är svårt i föreskrifter att exemplifiera alla olika händelser som kan uppstå i samband med eftersöksituationer. Av förslaget till föreskrifter framgår att den som avlivar ett skadat vilt måste kunna motivera sitt tillvägagångssätt om det avviker från föreskrifterna. Vid ett eftersök kan situationen snabbt ändras och jägaren får endast några enstaka sekunder på sig att fatta beslut om avlivning. Under dessa sekunder är det mycket som

Oklarhet om tillåtna jaktmedel i olika situationer minskar, bland annat eftersom det blir möjligt att utifrån situationen välja lämpligast beväpning i samband med att eftersöket inleds.

Ingen åtgärd.

Jordbruksverket vill framföra att det för hunden inte får ske på ett sätt som strider mot djurskyddslagen. Djur ska enligt 2 kap. 1 § i djurskyddslagen (2018:1192) behandlas väl och skyddas mot onödigt lidande och de får inte heller enligt 2 kap. 9 § tillfogas skada eller överansträngas. Jordbruksverket ser att ett sådant användande av hunden för vissa viltslag inte kan anses vara förenligt med djurskyddsbestämmelserna. Vi ser också att det är nödvändigt att en hund som är avsedd att användas för sådant ändamål är väl lämpad och tränad för syftet. Detta så att tillvägagångssättet med avlivning genom användande av hunden faktiskt förkortar lidandet för det vilda djuret samt för att se till att hunden kan utföra detta arbete utan att utsättas för en förhöjd risk till onödigt lidande. I detta ser vi svårigheter med hur en sådan träning skulle kunna gå till och också vara förenlig med djurskyddslagstiftning och jaktlagstiftning. Det är viktigt att en hund som är tränad för att döda skadat vilt och används för det syftet är helt obenägen att ge sig på oskadat vilt samt även andra djurslag, såsom t.ex. tamdjursarter.

Synpunkt beaktad. Förtydligat hur hund lämpad för ändamålet borgar både för dess egen välfärd och minskat lidande för viltet.

Åtgärd.

Länsstyrelsen Skåne

Konsekvensutredning

Konsekvensutredning

vara bland annat "då jägaren ska söka upp ett specifikt vilt som har kolliderat med ett fordon". Detta stämmer inte. Som angavs i vårt remissyttrande den 29 april 2021 så gäller enligt 26 a § jaktlagen att det inte krävs att ett vilt har skadats utan endast "varit inblandat i en sammanstötning" med motorfordon eller spårbundet fordon. Tidigare krävdes att viltet skadats men det ledde till att personer friades från bristande anmälningskyldighet då man inte kunde konstatera att viltet skadats vid sammanstötningen. Detta är inte samma sak som att det faktiskt har kolliderat. Sista stycket angående 40 c § jaktförordningen anser förbundet överflödig eftersom Naturvårdsverket inte har bemyndigats att utfärda föreskrifter om tillämpningen av den paragrafen. För det fall Naturvårdsverket anser frågan viktig kan dock stycket skrivas om mer som en information snarare än en bedömning om varför denna paragraf inte omfattas av förslaget. På sidan 8-9 i förslaget under punkt 6, konsekvensutredning, förekommer olika definitioner. Definitioner har knappast något med själva konsekvensutredningen att göra utan hör egentligen ihop med själva förslaget till författningstext, men förbundet kommenterar dem här för att följa indelningen i dokumentet. Definitionen av "eftersök" bör omformuleras i enlighet med vad som angavs i vårt remissvar den 29 april 2021. Definitionen av begreppet eftersök i föreskriftsförslaget

Synpunkt beaktad. Förtydligat om definitioner av eftersök, nattsikten och avlivningsmetoder.

Åtgärd.

Vi är positiva till ändringen som innebär att det tidiga förslaget omarbetats från att endast omfatta vapen, vapentillbehör och ammunition till att nu omfatta jaktmedel.

Ingen åtgärd.

Länsstyrelsen tillstyrker förslagen i sin helhet och delar Naturvårdsverkets bedömning att rättssäkerheten stärks för den som åtar sig att utföra att eftersöka och avliva skadat vilt. ... e anser Länsstyrelsen att det finns ett starkt och omgående behov av en ny föreskrift om vapen, vapentillbehör och ammunition för jakt.

Ingen åtgärd.

Skogsstyrelsen ställer sig positiva till de ändringar och förslag som underlättar jaktens utövande. I övrigt har Skogsstyrelsen inget att anföra.

Ingen åtgärd.

Länsstyrelsen i Örebro län instämmer i att det kan finnas fog för att förtydliga vilka jaktmedel som får användas vid eftersök. Länsstyrelsen väljer att inte lämna synpunkter på övriga förslag i remissen.

Ingen åtgärd.

Svenska Jägareförbundet

Konsekvensutredning

Djurskyddet Sverige

Övergripande

Länsstyrelsen Jönköping

Övergripande

Skogsstyrelsen

Övergripande

Länsstyrelsen Örebro

Övergripande

Trafikverket	Övergripande	<p>Trafikverket har inga invändningar mot remissens förslag på ny författningstext utan ställer sig bakom denna. Trafikverket bedömer även att konsekvensutredningen är korrekt. Trafikverket anser att förslagen i kapitlet om eftersök i föreskrifterna säkerställer möjligheterna för jägarna att minska viltets lidande vid eftersök av trafikskadat vilt. Vidare anser Trafikverket att remissens förslag även ökar säkerheten för människor och egendom liksom rättssäkerheten för eftersöksjägarna.</p>		Ingen åtgärd.
Statens veterinärmedicinska anstalt	Övergripande	<p>SVA instämmer i att det omarbetade förslaget på författningstext ger ökad tydlighet i vilka jaktmedel som får användas för avlivning vid eftersök, och håller med om vikten av att det finns utrymme för jägaren att anpassa metod efter rådande omständigheter i varje enskilt fall.</p>		Ingen åtgärd.
SLU	Övergripande	<p>Enligt tidigare lagstiftning utgjorde varken eftersök eller avlivning jakt, vilket ställde mindre långtgående krav på regleringar i jaktlagstiftningen. Efter de förändringar som tidigare införts instämmer SLU i att denna del av lagstiftningen behöver bli tydligare. SLU ser alltså positivt på att bestämmelser kring jaktmedel vid eftersök förs in i föreskrifterna, men anser att konsekvensutredningen är otillräcklig. Föreskriften bör vara så bred som möjligt, och omfatta alla eftersök och all avlivning som kan komma ifråga i samband med att jakt utövas. SLU anser att föreskrifterna bör kompletteras med vägledning, s.k. "best practice", för användning av jaktmedel vid avlivning i samband med eftersök - se exempel på hur olika avlivningsmetoder kan beskrivas i Statens jordbruksverks föreskrifter och allmänna råd SJVFS 2019:8 om slakt och annan avlivning, saknr L22, och i utbildningsmaterialet DISA, djurvälstånd vid slakt och annan avlivning (disa.slu.se). "Best practice" är viktigt vid avlivning med skjutvapen och, men även i de fall när andra jaktmedel behöver användas, såsom kniv (exempelvis jämförelser mellan att skära av halspulsådronna, sticka i brösthålan eller sticka i hjärtat).</p>	Synpunkt beaktad. Jägarorganisationerna i samråd med Polismyndigheten avser göra en översyn av sitt informationsmaterial gällande avlivningsmetoder för vilt.	Åtgärd.
Polismyndigheten	Övergripande	<p>Polismyndigheten ser positivt på förslaget till föreskrift</p>		Ingen åtgärd.

Sveriges jordägareförbund	Övergripande	Förbundet är positiva till att det blir tydligare vilka vapen och hjälpmedel som får användas i samband med uppsökande och avlivning av skadat vilt. Förbundet tillstyrker Naturvårdsverkets förslag till föreskriften om vapen, vapentillbehör och ammunition för jakt; eftersök	Ingen åtgärd.
Svenska Schweisshundklubben	Övergripande	Svenska Schweisshundklubben tycker det är bra att den ibland oklara regelsituationen klargörs och vi välkomnar därför detta arbete. Vi ser positivt på att minska viltets lidande och säkerheten för de inblandade sötts i fokus	Ingen åtgärd.
Jägarnas riksförbund	Övergripande	Jägarnas Riksförbund (JRF) anser i första hand att ett förtydligande i föreskrift inte är nödvändigt då lagstiftaren enligt Jaktlagen §26 och §28 valt att inte exemplifiera vilka åtgärder som motsvarar "det som behövs". Vi anser att det är angeläget att eftersöksjägaren ska ha en så stor verktygslåda som möjligt att jobba med för att kunna avliva ett skadat vilt så fort som möjligt och på ett så säkert sätt som möjligt för människor och egendom. All ytterligare reglering begränsar möjligheterna för jägaren att fatta nödvändiga beslut med ett ökat djurlidande som följd. JRF anser i andra hand att det remitterade förslaget omhändertar de flesta situationer som en eftersöksjägare kan ställas inför. Förslaget är utformat på ett sådant vis att det inte i onödan inskränker jägarens möjligheter att avsluta ett skadat vilts lidande. JRF finner att det behöver göras två ändringar i 7 kapitlet 5-6 §§ om det remitterade förslaget införs	Naturvårdsverket delar inte rättsanalysen eller synen att föreskrifterna begränsar jägares möjligheter att avsluta skadat vilts lidande.
Länsstyrelsen Västra götaland	Övergripande	Länsstyrelsen i Västra Götaland stöder att detta område styrs upp enligt förslaget och även att det blir ett eget kapitel. Länsstyrelsen bedömer att ändringarna leder till en ökad tydlighet.	Ingen åtgärd.

SDF välkomnar en reglering av jaktmedel för avlivning vid eftersök. Eftersök är jakt och precis som vid trafikolyckor är det viktigt att lidandet för det skadade djuret förkortas. Att ensa bestämmelserna för trafikskadat vilt och skadeskjutet vilt ser vi också som positivt. SDF anser generellt att förslaget är för allmänt hållet och behöver förtydligas på en rad olika punkter. Naturvårdsverket uppger att man utelämnat detaljerade bestämmelser med anledning av att förutsättningarna vid eftersök kan se väldigt olika ut. SDF instämmer med att det är svårt att täcka in alla olika situationer som kan uppstå, men anser ändå att förslaget behöver konkretiseras. Syftet med ett nytt eftersökskapitel är att reglera ett område som i nuläget anses vara en gråzon med stort utrymme för enskilda tolkningar och uppfattningar om vad som är tillåtet. Att då införa en reglering som är så allmänt hållen, menar vi är att "skjuta bredvid målet". Lagtexter ska inte bara kunna tolkas och förstås av de som direkt berörs av dem utan även av t.ex. kontrollmyndigheter och domstolsväsendet. För att undvika oklarheter och spekulationer är det viktigt att det finns en tydlighet i hur föreskrivande myndighet har tänkt. Det är också av största vikt att förslaget konkretiserar vissa avlivningsmetoder för att verkligen uppnå ett förkortat lidande för skadeskjutna eller trafikskadade djur, inte motsatsen. Länsstyrelsen Gävleborg ser positivt på förslaget och har inga ytterligare synpunkter

Synpunkt beaktad. Förtydligat i både föreskrift och konsekvensutredning.

Svenska djurskyddsföreningen Övergripande
Länsstyrelsen Gävleborg Övergripande

Åtgärd.
Ingen åtgärd.

Länsstyrelsen Jämtlands län (nedan Länsstyrelsen) tillstyrker Naturvårdsverkets förslag om nya föreskrifter om jaktmedel vid avlivning av vilt vid eftersök. Länsstyrelsen anser att det är önskvärt med ett förtydligande om vad som gäller för vapen, vapentillbehör och ammunition vid eftersök av skadat vilt då de nuvarande bestämmelserna är oklara. Förslaget stärker rättssäkerheten för utföraren samtidigt som det lämnar fortsatt stort utrymme för denne att på ett effektivt och säkert sätt utföra sitt uppdrag.

Generellt tillstyrker föreningen en översyn och anpassning av föreskrifterna enligt rubricerade som är anpassade till den praktiska verkligheten. Vi uppmanar dock Naturvårdsverket att överväga nedanstående kommentarer och ta i beaktan de effekter som kan bli aktuella bland annat i samband med användning av alternativ ammunition
Instämmer i behovet av tydligare reglering.

Svenskt forum för jakt, skytte och v Övergripande
Sveriges vapenägares förbund Övergripande

Ingen åtgärd.
Ingen åtgärd.

Länsstyrelsen Skåne anser att det är av stor vikt att det är ett tydligt och enkelt regelverk kring utförande av eftersök. Nuvarande paragrafer, som många har uppfattat gäller även vapen, vapentillbehör och ammunition vid eftersök, har varit tillräckligt för att ett eftersök ska kunna utföras så att vilt inte utsätts för onödigt lidande. Den farhåga Länsstyrelsen Skåne kan se med mycket detaljer, är att enskilda inte vågar ta egna beslut att avliva skadade djur som förolyckats vid trafik, jakt eller sjukdom, vilket då kan leda till ett onödigt och ökat lidande för djuret. Av 28 § jaktlagen (1987:259) framgår att "Om vilt har skadats vid jakt, ska jägaren snarast vidta de åtgärder som behövs för att djuret ska kunna spåras upp och avlivas." Denna lydelse, anser Länsstyrelsen Skåne, ger jägaren möjlighet att göra vad som krävs för att finna viltet och avliva det så snabbt som möjligt, så att viltet inte utsätts för onödigt lidande. Något som får anses vara positivt.

Naturvårdsverket anser föreskrifterna förbättrar möjligheter till snabb avlivning av skadat vilt.

Ingen åtgärd.

Länsstyrelsen tillstyrker i huvudsak förslaget till föreskrifter om vapen, vapentillbehör och ammunition för jakt; eftersök men vill lämna följande synpunkter

(1987:259) än vad Naturvårdsverket gör. Länsstyrelsen tolkar bestämmelsen på så sätt att även de vapen som behövs, kan användas för att avliva ett skadeskjutet djur med stöd av 28 § jaktlagen. Att förarbetena har exemplifierat enbart motorfordon och lampor, utesluter inte att även andra jaktmedel kan behöva användas. Detta då det i förarbetena just anges "exempelvis". Denna tolkning har även t.ex. Hovrätten för västra Sverige gjort i dom den 9 september 2016, mål B 2235–16. Detta förhållande bedöms även ha gällt enligt den tidigare jaktstadgan (1938:279), se prop. 1986/87:58 sid. 61, och Länsstyrelsen kan inte se att någon ändring i sak var avsedd med införandet av jaktlagen. Vid införandet av 26 a § jaktlagen hade lagstiftaren 28 § jaktlagen som förebild och anförde bl.a. följande. "Mot denna bakgrund bör polismyndighetens befogenhet utformas så att den, i likhet med de åtgärder beträffande skadskjutet vilt som ska vidtas av jägaren enligt 28 § jaktlagen, kan utövas även på mark där annan har jakträtt. Tillämpningen av 28 § har fungerat väl och den nya bestämmelsen bör kunna ges en utformning som ansluter till den befintliga. Den nya bestämmelsen bör således ge polismyndigheten möjlighet att vidta de åtgärder som behövs för att djuret ska kunna uppspåras och avlivas. Uppspårning och avlivning av viltet kan därmed ske även på annans mark och med användande av annars otillåtna jaktmedel." (se prop. 2008/09:191 sid. 15, Länsstyrelsens kursivering). Länsstyrelsen kan konstatera att Naturvårdsverkets nuvarande föreskrifter omfattar vapen och

Naturvårdsverket delar inte rättsanalysen.

Ingen åtgärd.

Länsstyrelsen Skåne

Övergripande

Länsstyrelsen Norrbotten

Övergripande

Länsstyrelsen Stockholm

Övergripande

Länsstyrelsen Uppsala	Övergripande	Eftersom förutsättningarna för eftersök kan se mycket olika ut och det är svårt att i förväg förutse alla situationer som skulle kunna uppstå är det viktigt med enkla och tydliga föreskrifter. Det remitterade förslaget angående ett eget kapitel för eftersök förenklar för utföraren av eftersök genom att vara ändamålsenliga och likvärdiga oavsett om skadan har uppkommit vid jakt eller genom en trafikolycka.	Ingen åtgärd.
Länsstyrelsen Västerbotten	Övergripande	Länsstyrelsen ser positivt på att föreskrifter blir tydliga, ändamålsenliga och lättförståeliga. Förslaget kan anses vara i linje med detta. Särskilt positivt är att det tydliggörs vilka avvägningar som motiverar avsteg från att använda de vapen, vapentillbehör och ammunition som fordras vid ordinarie jakt. Att grunden är att de vanliga bestämmelserna om vapen och jaktmedel gäller även om du ämnar "vidta de åtgärder som behövs för att djuret ska kunna spåras upp och avlivas". Länsstyrelsen anser att förslaget är väl avvägt och skapar en tydlighet kring regelverket.	Ingen åtgärd.
Länsstyrelsen Västmanland	Övergripande		Ingen åtgärd.
Svenska Jägareförbundet	Övergripande	Förbundet kan inte fullt ut besvara remissen eftersom det förslag som ingår i remissen endast är en del av ett tänkt regelverk om jaktmedel och innehåller begrepp som information saknas om. Förbundet förutsätter att när Naturvårdsverket lägger fram förslag till nya föreskrifter om jaktmedel, hela förslaget remitteras. Förbundet anser att Naturvårdsverket tolkar gällande rätt felaktigt och att avsteg från annars gällande regler redan idag är möjliga vid eftersök i samband med jakt och vid en sammanstötning bl.a. med motorfordon. Hela förslaget är således onödigt. Förbundet kan inte acceptera ett regelverk som innebär att möjligheterna försvåras att på ett snabbt och effektivt sätt förkorta lidande för vilt för den som utför eftersök. Om det nya förslaget formuleras så att inga hinder mot effektiva eftersök införs kan förbundet acceptera det.	Upprepade remisser och hearingar, så sent som i november 2022 borgar för ett väl förankrat regelverk. Ingen åtgärd.